

Ter herinnering aan:

HENK TE WALVAART

geboren 24 december 1948
overleden 4 januari 1994

Op 8 januari 1994 hebben we HENK samen
begeleid naar zijn laatste rustplaats.

*Samen lachen, samen huilen.
Samen knokken, samen geven.
Jij liet de mens, de mens
en deze in z'n waarde leven.*

*Ik hou van jou, ik hou van jou
een dag, een jaar, een eeuw.
Ik weet dat liefde lente is,
maar ook een beetje sneeuw.*

Henk, voor ons was je er altijd.
Mijn lieve Henk en pappie Wallie.

Henk was een buitenmens. De groentetuin,
de dieren in de wei waren jouw hobby en je
levenswerk aan de Bergweg was voltooid,
zodat je het wat rustiger aan kon doen.
Eindeloos wandelen met Rakker op zon-
dagmorgen was jouw grote lust. En daarna
gezellig aan de koffie.

De fa. SIERS betekende veel voor je. Het
werk was boeiend en je leefde mee met het
wel en wee van de zaak. Je had een groot
verantwoordelijkheidsgevoel. Soms ging je
samen met Joke 's avonds nog op pad om
iets „recht te zetten” wat overdag vergeten
was. Men kon immers altijd een beroep op
je doen. Dat was ook in je gezinnetje zo.
Altijd bezorgd en liefdevolle aandacht voor
Joke en haar pubers. Een kameraad voor
Julian en pappie Wallie voor Marsja. Je had
vele vrienden, die altijd op je konden reke-
nen. Weinig zeggen! Veel doen!
Veertien jaar lang heb je met veel plezier
samen gewerkt in de optochtcommissie van
de carnavalsvereniging. Fanatiek was je
met het kegelen en klootschieten. Niet al-
leen in verenigingsverband maar ook in de
sociale contacten onderling. Alles wat je
deed, deed je gewoon, omdat je zo gewoon
was.

Onze Henkie, onze Wallie. Bedankt voor
alles!

(holt goot met mekaar.)

Hartelijk bedankt voor Uw warme vriend-
schap en medeleven. Het was een hele
grote steun voor ons.

Joke, Julian, Marsja

Neede, januari 1994